

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7T/54/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119010723
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119010723.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica na hlavnom pojednávaní dňa 09. 12. 2019 konajúc samosudcom JUDr. Barbarou Sopkovou v trestnej veci obžalovaného U. H., nar. XX. XX. XXXX v N. N., takto

r o z h o d o l :

U. H., nar. XX. XX. XXXX v N. N., trvale bydliskom O. XX, N. N.

je v i n n ý , ž e

v čase okolo 19.00 h dňa 02. 02. 2018, v Banskej Bystrici, ul. Družby č. 18, v priestoroch pohostinstva „VIX“, v zadnej miestnosti, fyzicky napadol I. T., nar. XX. XX. XXXX tak, že ho viackrát udrel rukou do oblasti tváre, načo ich prišiel rozdeliť, O. G., nar. XX. XX. XXXX, ktorého taktiež fyzicky napadol tak, že ho viackrát udrel rukou do oblasti tváre, ktorý sa bránil a jedenkrát udrel U. H. rukou do oblasti tváre, ktorému po tomto údere začala tiecť z úst krv, ktorú začal plúť na steny pohostinstva a následne zvalil na zem stroj na šípky, pričom U. H. sa presunul do prednej miestnosti pohostinstva, kde fyzicky napadol Ľ. V., nar. XX. XX. XXXX, tak že ho najprv zvalil na zem a následne po chvíli prišiel k nemu k stolu a tam ho začal rukami udierať do oblasti tváre, kde už k nim pristúpili zákazníci pohostinstva a začali Ľ. V. brániť, pričom U. H. taktiež pristúpil k Z. R., nar. XX. XX. XXXX, ktorého ťahal za tričko, čím uvedeným konaním sa na mieste verejnosti prístupnom dopustil výtržnosti tým, že napadol iného, pričom zranenia vyžadujúce lekárske ošetrovanie nevznikli nikomu,

t e d a

dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že napadol iného a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,
č í m s p á c h a l

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desiatich) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa výkon uloženého trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba v trvaní 18 (osemnástich) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa opatrovník Mesto Banská Bystrica, so sídlom Československej armády 26, Banská Bystrica, IČO: 00 313 271, poškodeného Ľ. V., D.. XX. XX. XXXX, naposledy

bydliskom O. XX, N. N., ktorý zomrel dňa 01. 06. 2018, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Banská Bystrica dňa 05. 09. 2019 podal na súd obžalobu pod sp. zn. 3Pv 164/18/6601 na obv. U. H. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe a vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Súd vo veci rozhodol trestným rozkazom sp. zn. 7T/54/2019 dňa 12. 09. 2019, voči ktorému podal prokurátor odpor dôvodiac, že uložený trest považuje za neprimerane mierny. Následne určil termín hlavného pojednávania, na ktorom vykonal dokazovanie.

I.

Obžalovaný U. H. na hlavnom pojednávaní urobil dňa 09. 12. 2019 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu vo vyššie označenej obžalobe.

Keďže obžalovaný na všetky otázky súdu, položené mu v zmysle § 333 ods. 1 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku, odpovedal kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátora a ostatných procesných strán, súd jeho vyhlásenie prijal a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznania spáchania skutku na hlavnom pojednávaní nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Súd tak rozhodol z dôvodu, že vyhlásenie obžalovaného o vine, bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní. Okolnosti žalovanej trestnej činnosti a jej spáchanie obžalovaným v zmysle skutkového stavu tvrdeného obžalobným návrhom preukazujú výpovede svedkov - poškodených (I. T., Z. R., V. L. V. O. G.) či výpovede svedkov (M. A., Z. L. V. S. R.). Vyhodnotiac skutkové zistenia jednotlivo a vo vzájomnom súhrne súd dospel k záveru, že výsledky dokazovania, ktoré bolo vykonané v prípravnom konaní preukázali, že sa stal skutok vykazujúci objektívne i subjektívne znaky stíhaného trestného činu a že jeho vykonanie možno ako priamemu páchatelovi pripísať práve obvinenej osobe - U. H..

Následne súd vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste a náhrade škody.

Podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku bola prečítaná zápisnica o výsluchu opatrovníka zomrelého svedka poškodeného Mesta Banská Bystrica, konajúc prostredníctvom povereného zamestnanca M.. V. Š. (č. I. 61 - 66)

Podľa § 269 Trestného poriadku boli prečítané listinné dôkazy:

- správa Mesta Banská Bystrica (č. I. 107)
- správa Centra pre liečbu drogových závislostí Banská Bystrica (č. I. 108)
- správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica (č. I. 109)
- správa Sociálnej poisťovne (č. I. 110)
- správa z Fakultnej nemocnice s poliklinikou F. D. Roosevelta Banská Bystrica (č. I. 111)
- výpis z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (č. I. 112)
- odpis z registra trestov (č. I. 120)
- trestný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/54/2019 (č. I. 136)
- spis probačného a mediačného úradníka Krajského súdu v Banskej Bystrici s miestom výkonu činnosti na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 2M/29/2019, najmä záverečná správa (č. I. 10 - 11)

II.

Prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa dopustí ten, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo

výtržnosti najmä tým, že napadne iného a spácha čin závažnejším spôsobom konania, a potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. j) Trestného zákona sa rozumie páchanie trestného činu na viacerých osobách.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol u obžalovaného na spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, jeho osobu, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný je slobodný, nemá trvalý pracovný pomer, pracuje brigádnicke ako pomocný stavebný robotník. Nie je evidovaný v Centre pre liečbu drogových závislostí v Banskej Bystrici, nie je poberateľom žiadnej štátnej sociálnej dávky a nie je ani evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, v dôsledku čoho v období od januára 2017 až do dňa 16. 05. 2019 nebol poberateľom dávky v nezamestnanosti. V čase od 05. 09. 2019 do 03. 10. 2019 bol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení a psychiatrickú ambulanciu navštívil dňa 02. 01. 2019 za účelom predpisu liekov.

Dopustil sa piatich priestupkov na úseku cestnej premávky v rokoch 2015, 2017 a 2018. Z odpisu registra trestov vyplýva šesť odsúdení, z toho raz aj pre trestný čin ublíženia na zdraví v súbehu s trestným činom výtržníctva, vo zvyšku pre majetkovú trestnú činnosť. V jednom prípade sa na neho hľadí, ako by nebol odsúdený. Trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/79/2010 zo dňa 15. 10. 2010 a trestný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/30/2011 zo dňa 15. 03. 2011 boli zrušené neskorším rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/25/2014 zo dňa 16. 12. 2014. V dvoch prípadoch (odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6T/32/2010 zo dňa 19. 03. 2010 a trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/37/2012) vykonával i nepodmienečné tresty odňatia slobody.

Súd u obžalovaného zistil len jednu poľahčujúcu okolnosť, a síce že sa priznal k spáchaniu trestného činu a skutok i oľutoval. Na druhej strane zistil jednu príťažujúcu okolnosť, kedy už bol odsúdený.

Uloženie alternatívnych trestov v prejednávanej veci nebolo možné. S trestom povinnej práce obžalovaný súhlas neudelil. Peňažný trest vzhľadom na okolnosti a povahu spáchaného skutku by nebolo efektívne, pretože obžalovaný je v podstate nemajetný, nemá dostatočné vzdelanie a pracuje prevažne brigádnicke. Pre uloženie trestu domáceho väzenia neboli splnené podmienky v zmysle § 53 ods. 1 Trestného zákona.

Pri úvahách o možnosti uloženia trestu odňatia slobody súd vychádzal z trestnej sadzby v rozmedzí od šiestich mesiacov do troch rokov, bez úpravy spodnej či hornej hranice trestnej sadzby pre pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností 1:1. Prokurátor považoval za primerané uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, s čím sa ale súd nestotožnil. Súd pri ukladaní trestu prihliadal na to, že obžalovaný dlhšiu dobu nepáchal trestnú činnosť, hoci k tomu prispela i skutočnosť, že do 24. 04. 2017 vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody. Ďalej súd prihliadol i na jeho správanie a konanie počas prípravného konania ako i konania pred súdom, z ktorého má súd za to, že obžalovaný skutok úprimne ľutuje. K roztržke, pod vplyvom alkoholických nápojov, došlo najprv medzi obžalovaným a poškodeným T., ktorí v pohostinstve VIX boli spolu. Na podrobnosti si ani jeden z nich celkom nepamätá, ale asi ich chcel rozdeliť poškodený G., tiež ich spoločný kamarát. Poškodený T. a obžalovaný sú kamarátmi i naďalej, nič si nevyčítajú. Obžalovaný sa ďalšiemu poškodenému G. ospravedlnil, ktorý uvedené aj prijal. Poškodený Z. R. obžalovaného pozná, pretože on je otcom jeho vnučky a v čase incidentu mal záujem najmä na tom, aby dostal svoju dcéru S. do bezpečia. Správaním sa obžalovaného až tak veľmi pohoršený nebol. Hoci došlo aj k poškodeniu zariadenia pohostinstva, majiteľka (svedkyňa) L. si náhradu škody neuplatnila. Súd neznižuje závažnosť (až protiprávnosť) konania obžalovaného, ktorý aktívne, pod vplyvom alkoholu, útočil na ďalšie osoby - poškodených (vrátane neskôr zomrelého V.) a v dôsledku konania ktorého došlo aj ku škodám na majetku. Toto konanie si však (našťastie) nevyžiadalo žiadne lekárske ošetrenie. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný sa v pohostinstve jednoducho pobil, dopustil sa trestného činu výtržníctva, avšak to automaticky neznamená, že je zločincem vyžadujúcim si uloženie najprísnejšieho nepodmienečného trestu odňatia slobody. Súd pri ukladaní trestu musel prihliadnúť aj na okolnosti, za akých došlo ku skutku a tiež aj na osobu obžalovaného a jeho správanie sa k

poškodeným. V neposlednom rade, aj na vyjadrenia samotných poškodených či svedkov. Súdu sa tiež javí nepochopiteľná zmena argumentácie prokurátora, keď tá istá prokuratúra pred podaním obžaloby podá najprv podnet na uzavretie zmiernosti (konanie sp. zn. 2M/9/2019), kde (okrem jedného) všetci poškodení a aj obžalovaný s týmto postupom súhlasia. Obžalovaný sa ku skutku prizná a je ochotný uhradiť aj škodu, ktorú si ale poškodení neuplatnili. Jedinou okolnosťou, pre ktorú nedošlo k uzavretiu zmiernosti, je, že opatrovník zomrelého poškodeného L. V. si uplatní nárok na náhradu škody - nemajetkovej ujmy vo výške 1 000,00 Eur, ktorá má byť vyplatená dedičom zomrelého, ale ktorej výšku žiadnym spôsobom opatrovník nepreukáže a ani neodôvodní.

Všetky vyššie uvedené úvahy viedli súd k prijatiu záveru, že pre nápravu obžalovaného ako aj pre ochranu spoločnosti postačuje aj uloženie podmieneného trestu odňatia slobody v trvaní 10 (desiatich) mesiacov, pričom súd je toho názoru, že práve určenie skúšobnej doby v trvaní 18 (osemnástich) mesiacov odradí obžalovaného od pokračovania v páchaní trestnej činnosti, pretože v opačnom prípade mu reálne hrozí premena na nepodmienečný trest odňatia slobody. Obžalovaný bude počas uvedenej doby povinný viesť riadny život, bude mať možnosť preukázať snahu o svoju nápravu, ale tiež aj to, že prejavená ľútosť bola skutočná a úprimná. Trest nemá pôsobiť len represívne, ale mal by aj páchatelja vychovať a napraviť, aby viedol riadny život. Nepodmienečný trest odňatia slobody je ultima ratio, krajný prostriedok, krajné riešenie a má sa ukladať len v prípadoch, ak inými trestami nemožno dosiahnuť účel a zabezpečiť aj ochranu spoločnosti. Obžalovaný má záujem podieľať sa na svojej náprave, prejavil dokonca aj snahu uhradiť nemajetkovú ujmu, čo bez dosahovania príjmu nebude možné. V trestnom konaní spolupracoval, ku skutku sa priznal a tento aj oľutoval. Má vytvorené objektívne podmienky na to, aby jeho náprava mohla byť dosiahnutá aj na slobode, pri uložení podmieneného trestu odňatia slobody.

Takto uložený trest považoval súd u obžalovaného za správny a zákonný, pretože pri jeho ukladaní rešpektoval princíp zákonnosti a zároveň ním vyjadril aj princíp individualizácie trestu, nakoľko druh a intenzita musí vždy zodpovedať všetkým zvláštnostiam prípadu a osobe obžalovaného. Súd obžalovanému zároveň dáva do pozornosti, že počas plynutia skúšobnej doby je povinný viesť riadny život a vyvarovať sa akéhokoľvek protispoločenského konania, pretože v opačnom prípade sa vystavuje hrozbe, že mu podmienený trest bude súdom premenený na trest nepodmienečný.

Pri uznaní viny obžalovaného súd rozhodol aj o povinnosti nahradiť škodu. Poškodení I. T., O. G., Z. R. V. V. L. si náhradu škody neuplatnili, preto súd o nej ani nerozhodoval.

Poškodený L. V. počas trestného konania zomrel a za opatrovníka bolo určené Mesto Banská Bystrica, ktoré prostredníctvom splnomocnenej osoby uplatnilo nárok na náhradu škody v podobe nemajetkovej ujmy vo výške 1 000,00 Eur, ktorá by mala byť vyplatená pozostalým neobžalovanému (dedičom). V tejto súvislosti súd uvádza, že výška škody nie je žiadnym spôsobom preukázaná a špecifikovaná. Chýba určenie príčinnej súvislosti úmrtia poškodeného s trestným činom obžalovaného, chýba označenie dedičov, ak vôbec existujú (pretože to opatrovník výslovne neuviedol) a v neposlednom rade chýba i konkretizácia dôvodov, na základe ktorých opatrovník dospel k výške uplatňovanej nemajetkovej ujmy. Berúc do úvahy uvedené, súd odkázal opatrovníka zomrelého poškodeného s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Na základe uvedených skutočností a zisteného skutkového stavu súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici.